

Arrest

nr. 117 732 van 28 januari 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 7 januari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2013.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat W. BUSSCHAERT en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 9 december 2013 het Rijk binnen en diende dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 24 december 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Tamil afkomstig uit Jaffna in het noorden van Sri Lanka. Op 18 april 2008 werd W. (Ruben), die een familielid van u was, door de Srilankaanse autoriteiten doodgeschoten. Een tweetal weken voor zijn dood nam hij u mee naar een zekere Th.. Omdat u nog scholier was hadden uw ouders u opgedragen om uw neef te vergezellen. De gewapende strijd was immers opnieuw hernomen en als scholier kon u voor uw neef als dekmantel dienen zodat uw neef minder verdacht zou overkomen als hij zou worden aangehouden door de Srilankaanse autoriteiten. Daar de wegen rondom Jaffna na het hervatten van de oorlog gesloten waren ging u met een neef naar een voor u onbekende plaats in de omgeving van Jaffna waar jullie een boot namen. Na een vijftal uren bereikte u een plaats waarvan u dacht dat het Colombo was, waar u Th. ontmoette. Uw neef wisselde foto's met hem uit, waarna jullie teruggingen naar Jaffna. In Jaffna ging uw neef bij een viertal mannen die voor u onbekend waren maar waarvan u vermoedt dat zij lid waren van "LTTE" (Liberation Tigers of Tamil Eelam). Daar werden de foto's van Th. afgegeven en werden ook nieuwe foto's aan uw neef gegeven. U vermoedt dat dit foto's waren van militairen. Op één van de foto's had u namelijk iemand in uniform gezien. Voor u met uw neef naar Th. ging had u hem ook vergezeld bij andere opdrachten. Op een dag kwam u erachter dat hij mensen doodschoot. Toen vertelde hij u dat hij werkte bij de Inlichtingendienst van "LTTE". Na de dood van W. had u geen problemen in Sri Lanka, maar u hield nog regelmatig telefonisch contact met Th.. W. had immers uw GSM nummer aan Th. gegeven zodat deze laatste met u contact kon opnemen als hij iets met W. wou bespreken. Th. telefoneerde nog regelmatig met u en informeerde naar de algemene toestand in Jaffna en hoe het ging met uw familie. In oktober 2013 had u voor het laatst contact met Th. en deze adviseerde u voorzichtig te zijn en maatregelen te nemen om het land te verlaten. Op 29 november 2013 kwam een politieman aan uw hotel vragen naar u. Hij had foto's mee van S., een familielid van u die in november 2007 werd doodgeschoten, van W. en van Th.. U vertelde dat u W. en S. te kennen doch ontkende dat u Th. op de foto herkende. De volgende dag kwam dezelfde man terug in burger en stelde u dezelfde vraag en u herhaalde dat u Th. niet kende. Daarop werd u door de man geslagen. De volgende dag kwam een andere man in burger naar uw straat, waar hij u oppikte en meenam naar de plaats waar W. doodgeschoten werd. Daar werd u opgewacht door mensen in burgerkledij. Zij namen u mee in een auto waarin een militair en politie zaten. U werd geblinddoekt en meegenomen naar een legerkamp ergens in Jaffna. Daar werden u opnieuw dezelfde foto's getoond en ook twee foto's met daarop twee van de vier mensen die u in het verleden samen met Th. in Jaffna had ontmoet. U bleef ontkennen dat u Th. kende en vertelde ook die twee andere personen ooit te hebben gezien. U vernam tijdens dat gehoor dat S. destijds wapens had geleverd aan W.. U werd geslagen en men verplichtte u te schieten om u op die manier te kunnen beschuldigen als kindsoldaat betrokken te zijn geweest bij "LTTE". Dezelfde avond werd u vrijgelaten en u kreeg een week bedenktijd om alles te vertellen wat u wist. Na uw vrijlating werd u constant door mensen in burger achtervolgd. U vond de situatie ernstig en besloot het land te verlaten. Op 4 december 2013 reisde u met een lijnbus naar Colombo. U had het paspoort mee dat u als minderjarige gekregen had dat paspoort gaf u in Colombo af aan de smokkelaar. In Colombo verbleef u een tweetal dagen en vertrok met de smokkelaar die uw oud paspoort aan de immigratiediensten toonde uit Sri Lanka. Via een transit in Doha kwam u in Moskou aan en daar werd uw paspoort door de smokkelaar teruggegeven. Met dat paspoort reisde u naar België en pas in België merkte u op dat dit een ander paspoort was dan dat wat u in Sri Lanka aan de smokkelaar gegeven heeft.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer : uw identiteitskaart, geboorteakte, overlijdensakte van W. en S., een verklaring van de vrederechter over het overlijden van S., krantenknipsels over het overlijden van W. en S., documenten van uw school in Jaffna, een herdenkingskaart van S. en een herdenkingsfoto van W..

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Geneefse Conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka alsnog dergelijke vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de wet over Subsidiaire Bescherming zou lopen.

Er moet immers worden opgemerkt dat de door u aangehaalde vluchtmotieven eerder vaag en weinig overtuigend zijn. Zo kan in eerste instantie worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw omgang met W. en Th., die nochtans aan de basis ligt van uw latere problemen en waardoor u zich uiteindelijk genoodzaakt voelde om uit uw land van herkomst te vertrekken. Wat betreft uw eerste

ontmoeting met Th. moet worden opgemerkt dat u hierover vaag blijft. Zo weet u niet bij benadering te zeggen waar u de boot nam om Th. te ontmoeten. U verklaarde dat dit ergens in Jaffna was maar had totaal geen idee waar dat ergens kon liggen (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Overwegende dat u geboren en getogen bent in Jaffna en daar volgens uw verklaringen tot aan uw vertrek zou hebben gewoond is het eerder bevreemdend te noemen dat u die plaats niet nader kon duiden. Als verklaring daarvoor gaf u aan die plaats niet te kennen omdat u er heen ging na het instellen van de avondklok en omdat het dan donker is (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Verder in het gehoor stelde u echter dat u reeds in de middag naar die plaats ging en daar wachtte tot het vallen van de avond om dan daar de boot te nemen (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Verder blijft u ook eerder vaag over de plaats waar u Th. ontmoette. Zo stelde u dat u dacht dat dit in Colombo was omdat Th. u dat gezegd had, maar met zekerheid kon u dat niet zeggen (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Later in het gehoor zei u dat u Th. toen wel in Colombo had ontmoet (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U ermee geconfronteerd waarom u nu wel met zekerheid wist te vertellen dat u Th. in Colombo ontmoette, terwijl u eerst vertelde dat enkel te vermoeden, beweerde u dat W. u had verteld dat u naar Colombo ging maar dat u nu denkt dat dit eigenlijk niet Colombo was omdat die plaats niet geleek op de stad waar u nadien had gestudeerd (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Hierbij dient te worden opgemerkt dat het wel bevreemdend is dat W. u verkeerde informatie zou geven over de plaats waar jullie naartoe gingen, terwijl u reeds van daarvoor op de hoogte was dat hij deel uitmaakte van de spionagegroep van "LTTE" en dat hij mensen ombracht (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Bovendien verklaarde u reeds in 2007 overzee naar Colombo te zijn gereisd om een paspoort aan te vragen (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Redelijkerwijze kan dan toch worden aangenomen dat u zou weten of u Th. al dan niet in Colombo ontmoette.

Voorts is het niet echt duidelijk waarom u als dekmantel voor Th. moest dienen en waarom uw familie het risico nam om u tijdens de gewapende strijd met Th. te laten optrekken. U verklaarde dat het voor Th. veiliger was omdat u een scholier was met een schooluniform en dat Th. daardoor minder verdacht zou lijken. U gevraagd welke kleren u droeg toen u met W. op weg was naar Th. antwoordde u dat dat u gewone kleren droeg (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Dat u met uw schooluniform W. minder verdacht liet lijken houdt dus geen steek. Verder beweerde u dat uw jonge leeftijd hierin ook een rol speelde. Daartegenover staat dat u in 2008 reeds 16 jaar was en dat "LTTE" bekend stond voor het recruterende van kindsoldaten. In deze context heeft het dan ook totaal geen zin dat u als dekmantel met W. naar Th. moest meereizen. Indien de Srilankaanse autoriteiten u na de avondklok met W. hadden betrappt zou u hetzelfde risico kunnen lopen als W.. In dat verband is het ook onbegrijpelijk dat uw ouders het risico zouden lopen om hun zoon in gevaar te brengen om W. die kan beschouwd worden als een verre neef te beschermen. In deze periode was immers de gewapende strijd opnieuw losgebarsten en de wegen waren afgesloten en het uitreizen van Jaffna was aan strenge controles onderworpen. Dat uw ouders u in die periode zouden blootstellen is onbegrijpelijk. Uw verklaringen waarom uw ouders dat risico namen kan ook niet overtuigen. Zo beweerde u dat uw ouders dachten dat W. "LTTE" verlaten had wat dan weer wringt met uw verklaring dat uw ouders aandrongen dat u als dekmantel voor W. moest dienen om hem te beschermen (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Waartegen zou hij immers moeten worden beschermd als hij niets te verbergen had. Opgemerkt waarom uw ouders dan het risico namen om u na de avondklok met W. te laten vertrekken. Verklaarde u dat u reeds 's middags vertrok en de volgende dag terugkeerde. U gevraagd waarom uw ouders u dan gans de nacht met W. lieten optrekken terwijl er een uitgangsverbod was, verklaarde u dat uw broer een verdachte leeftijd had, maar kon u niet verklaren waarom zij het risico namen om uw leven op het spel te zetten.

Verder is het opvallend dat u verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken over de door u geschetste feiten zeer vaag zijn. Zo wist u voor de Dienst Vreemdelingenzaken zelfs niet te vertellen in welk jaar W. voor uw ogen werd doodgeschoten (zie gehoorverslag DVZ, vraag 5). Tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal wist u wel te vertellen wanneer dit gebeurde, namelijk op 17 april 2008 (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Opgemerkt waarom het kwam dat u dit niet kon zeggen voor de Dienst Vreemdelingenzaken, merkte u op dat u zich die datum enkel terug wist te herinneren nadat u de overlijdensakte had gezien (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Hoe dan ook gezien de impact die dergelijke gebeurtenis op u moet hebben gehad kan orden verwacht dat u voor de Dienst vreemdelingenzaken zich toch minstens de maand en het jaar zou kunnen herinneren. Meer nog voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat Ruben een zestal maanden voor de oorlog werd vermoord (zie gehoorverslag DVZ, vraag 5). Aangezien de oorlog eindigde in mei 2009 moet dat dus ongeveer in december 2008 geweest zijn, terwijl op de overlijdensakte 17 april 2008 staat. Verder verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij, Ruben, problemen kreeg met de "CID" waarna hij door militairen

werd vermoord (zie gehoorverslag DVZ, vraag 5), terwijl u voor het Commissariaat-generaal stelde dat dit personen waren van "EPDP" waarmee u het aan de stok kreeg alvorens door militairen te worden gedood (zie gehoorverslag CGVS, p. 6) . Na confrontatie verklaarde u dat niet bij de Dienst Vreemdelingenzaken te hebben gezegd. Nochtans werden uw verklaringen u voor de Dienst Vreemdelingenzaken voorgelezen en ondertekende u ze voor akkoord en verklaarde u voor het Commissariaat-generaal geen opmerkingen te hebben in verband met het eerste gehoor. De geloofwaardigheid van uw aangehaalde vluchtmotieven komen door bovenvermelde vaststellingen ernstig in het gedrang.

Verder is het niet duidelijk waarom de Srilankaanse autoriteiten u nog zouden komen zoeken in november 2013, terwijl de feiten waarvan u gewag maakte zich afspeelden in 2008, en u verklaarde onmiddellijk na de oorlog geen problemen te hebben gekend. U stelde dat u vermoedde dat Th. mogelijks werd opgepakt en misschien uw naam bij de autoriteiten had laten vallen (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Uw opeenvolgende verklaringen die u aflegde over uw contacten met Th. van na de oorlog zijn echter niet eensluidend. Zo verklaarde u aanvankelijk voor het CGVS dat u nog regelmatig contacten had met Th. en dat die uitsluitend informeerde naar de toestand in Jaffna en hoe het ging met uw familie. Ook in het laatste contact dat u had met Th. vertelde u hetzelfde (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Wanneer u werd geconfronteerd dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat Th. bij het laatste contact u vertelde dat u voorzichtig moest zijn en Sri Lanka diende te verlaten moest u dit beamen (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Het is opmerkelijk te noemen dat u dit aanvankelijk niet spontaan voor het CGVS vertelde ofschoon er u duidelijk werd gevraagd wat hij u juist vertelde. Bovendien is het eigenaardig te noemen dat u nadat Th. u had geïnformeerd dat u voorzichtig moest zijn en het land diende te verlaten, u geen verdere informatie aan Th. heeft gevraagd waarom u eventueel in gevaar zou zijn. Uw verklaring dat u zijn boodschap eigenlijk niet al te serieus nam, kan weinig overtuigen (zie gehoorverslag CGVS, p. 9).

Verder verklaarde u dat u nadat u werd vrijgelaten uit het legerkamp met het openbaar vervoer naar Colombo reisde. Overwegende dat u ook verklaarde dat u een week bedenktime had om meer informatie te geven en verdacht werd een kind soldaat te zijn geweest van "LTTE", en u bovendien verklaarde dat u na uw vrijlating permanent werd gevolgd, is het op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u het risico nam met een gewone lijn langs militaire "checkpoints" naar Colombo reisde. Dat u er in de gegeven omstandigheden ook in slaagde om zonder controle in Colombo te geraken kan ook weinig overtuigen. Op zich is het al niet geloofwaardig dat het leger u ontvoerde omdat ze informatie van u wilden en u verdachten van banden met "LTTE" u zo maar, zonder dat u informatie had gegeven, na een twaalf uur vrijlieten met de bedenktime van een week om alsnog die informatie te geven. Uit wat voorafgaat kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas.

Volledigheidshalve dient nog te worden verwezen naar de huidige algemene toestand in Sri Lanka. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de oorlog in Sri Lanka op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op het LTTE. Hiermee kwam een einde aan 26 jaar gewapend conflict in Sri Lanka. De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd. Het LTTE is militair volledig verslagen en is momenteel niet meer actief in Sri Lanka. Er werd werk van gemaakt om het hoog aantal 'IDP's' (Internally Displaced Persons, interne vluchtelingen) te hervestigen, terwijl het merendeel van de personen die verdacht worden van banden met LTTE ondertussen werden vrijgelaten. Het UNHCR in zijn Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of sylum-Seekers From Sri Lanka d.d. 21 december 2012 wijst er weliswaar op dat algemene mensenrechtensituatie in Sri Lanka precair is, maar stelt dat in het licht van de huidige situatie in Sri Lanka alle aanvragen van asielzoekers uit Sri Lanka op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut er vooral van afhangt of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Sri Lanka op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Sri Lanka van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het profiel van een Tamil afkomstig uit het Noorden van Sri Lanka is evenmin voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Dit was wel nog het geval volgens de UNHCR Eligibility Guidelines voor Sri Lanka van april 2009. Personen die verdacht worden van banden met het LTTE, hetgeen u als familielid

van twee LTTE-strijders beweerde te vrezen bij terugkeer, kunnen volgens de huidige richtlijnen van UNHCR als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk verdacht wordt banden te hebben met LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u echter op geen enkele manier het Commissariaat-generaal weten te overtuigen van uw voorgehouden LTTE profiel of van uw bewering wegens dergelijke verdenking te worden gezocht in Sri Lanka. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan. Volledigheidshalve kan hier nog aan worden toegevoegd dat de twaalf risicofactoren waarnaar het Europees Hof voor de Rechten van Mens verwijst voor de beoordeling van asielaanvragen van Tamils uit Sri Lanka en andere risicofactoren gedetecteerd door het Commissariaat-generaal in haar Subject Related Briefing "Sri Lanka. Risico bij Terugkeer", voor zover relevant bij de beoordeling van uw asielaanvraag, mee in overweging werden genomen.

De documenten die u neerlegde zijn niet van die aard om de bovenstaande appreciatie van het Commissariaat-generaal inzake uw asielaanvraag in positieve zin om te buigen. Uw identiteitskaart en uw geboorteakte geven een aanwijzing over uw identiteit die in casu niet wordt betwist. Wat betreft de overlijdensaktes van S. , het attest van de vrederechter over het overlijden van S. , de overlijdensakte W., de herdenkingskaart van S., de herdenkingsfoto van W. en de krantenartikels over het overlijden van S. en W. dient te worden opgemerkt dat u verklaarde dat u de familieband niet kunt aantonen waardoor deze documenten dan ook een relatieve bewijswaarde hebben. Indien u er toch zou in slagen om de familieband aan te tonen dan kan nog niet worden gesteld dat u louter omwille van familiale banden door de Srilankaanse autoriteiten zou worden geviséerd. Uw asielrelaas werd immers als ongeloofwaardig beschouwd. En aangezien uw broers, die zich ongeveer in dezelfde leeftijdscategorie als u bevinden, momenteel geen problemen kenden in Sri Lanka kan niet worden gesteld dat in uw hoofde bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka u een gegronde vrees voor vervolging meent te moeten koesteren louter omdat u familie had bij "LTTE". Wat betreft de documenten over de scholen waar u heeft gestudeerd moet worden opgemerkt dat die niets toevoegen aan uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift verschillende documenten "Bewijs van onveilig thuisland".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991) en de schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet (B.S., 31 december 1980). Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji*, <http://curia.europa.eu>). Bijgevolg moet de schending van artikel 3 van het EVRM, gelet op de aard van de bestreden beslissing, niet afzonderlijk worden beoordeeld.

Nopens de status van vluchteling

2.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205).

Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen.

2.6. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om zijn vervolging door de Sri Lankaanse autoriteiten geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006).

2.7. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.7.1. Verzoeker meent dat de bestreden beslissing gesteund is op “4 redenen” die nochtans door verzoeker duidelijk werden toegelicht in zijn gehoor bij het CGVS.

Echter de bewering dat “*Th. in Jaffna verbleef en niet er buiten*”, is strijdig met verzoekers verklaringen dat Th. van Colombo was (vragenlijst 3.5) en verzoeker hem daar samen met W. voor het eerst bezocht heeft (vragenlijst 3.5, gehoor p. 6).

Verder, indien verzoeker over de reden waarom hij zijn neef moest begeleiden eerst verklaarde “*ik droeg een schooluniform worden niet echt gecontroleerd door het leger daarom was hij niet verdacht*” (gehoor p. 6), dan verklaarde hij nadien “*Toen u naar Th. ging met boot welke kleren had u aan?*” “*Gewone T-shirt*” “*Wat houdt het dan voor steek dat u bescherming zou bieden omdat u schooluniform zou dragen?*” “*Iedereen draagt gewone T-shirt na school*” “*Maar u zei dat u uw broer beschermde door schooluniform*

te dragen en militairen hem daardoor niet zouden lastigvallen” *“Ik was jong*” *“Maar hoe kon u dan bescherming bieden aan uw broer wat was meerwaarde voor uw broer [lees: neef] dat u meereisde?”* *“Stel dat wij in de zee aangehouden zijn zou broer kunnen zeggen dat hij met een schooljongen op weg was”* *“schooljongeren worden niet gecontroleerd?”* *“In die tijd mogen we om zes uur niet op straat komen met schooluniform”* *“Maar hoe kon u dan als dekmantel dienen?”* *“Ik was jong”* *“Maar u was toch al 16 jaar en LTTE rekruteerde jonge mensen?”* *“Ik was student”* *“Maar u was niet in schooluniform?”* *“Neen”* (gehoor p. 7). Hieruit kan alleszins blijken dat verzoeker tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen aflegt.

Verzoeker verklaarde tevens dat W. *“het gebeurde voor mijn ogen”* werd doodgeschoten door de CID / het leger (vragenlijst 3.5). Indien verzoekers neef en tevens diegene voor wie hij beweerdelijk als dekmantel diende voor zijn ogen werd doodgeschoten, dan kan alleszins verwacht worden dat verzoeker dit bij benadering weet te situeren gezien dit één van de heftigste emotionele levensgebeurtenissen is die iemand kan meemaken en dan ook op het netvlies gebrand zal zijn. Dat *“verzoeker zo veel maal getuige is geweest van aanslagen, foltering, aangezien hij zelf ettelijke malen een loop van een geweer tegen zijn slaap heeft gekregen”*, blijkt niet uit zijn verklaringen, noch kan dit gelden als verschonende afstomping gezien het de moord op zijn eigen neef en beschermeling betrof. Hetzelfde geldt daar waar verzoeker verklaart dat *“het is bovendien psychologisch bewezen dat slachtoffers van dergelijke aanslagen trachten deze gebeurtenissen te onderdrukken, zodat een juiste datumherinnering nog moeilijker wordt”*, temeer verzoeker nalaat dit medisch te adstrueren. Voorts kan niet worden ingezien dat verzoeker een week bedenktijd krijgt om zijn medewerking te overwegen wanneer de Sri Lankaanse overheid middelen en mensen zou inzetten om een nieuw onderzoek te voeren in een oude kwestie waarin verzoeker een belangrijke rol zou hebben. Ook klemt verzoekers vrijlating met de bewering dat hij van LTTE-sympathieën zou verdacht zijn. Ten slotte ondergraaft de vaststelling dat verzoeker de tiggernaam van W. niet kende de waarachtigheid van zijn bewering dat hij W. vergezelde naar LTTE afspraken (gehoor p. 5). Verzoekers bewering problemen te hebben met de Sri Lankaanse autoriteiten is ongeloofwaardig en aldus ook de bewering dat nog steeds navraag gedaan wordt naar hem omdat hij in een negatief daglicht kwam te staan.

2.7.2. Indien verzoeker overigens verklaart dat hij met zijn eigen oud paspoort is kunnen uitreizen uit Sri Lanka (gehoor p. 5) dan blijkt hieruit alleszins dat hij op legale wijze en met medeweten van de Sri Lankaanse autoriteiten is kunnen vertrekken, wat zijn bewering gezocht of vervolgd te worden door de Sri Lankaanse overheid eveneens onderuit haalt. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoeker een eigen paspoort had, uitgereikt op 27 juli 2011, en voorzien van een vals visum. Hieruit rijst het vermoeden dat verzoeker reeds eerder zijn eigen (nieuw) paspoort had aangevraagd, temeer uit de erin aangebrachte stempels blijkt dat er wel degelijk voordien mee gereisd is en verzoekers verhaal omtrent de smokkelaar die hem een nieuw vals paspoort zou bezorgd hebben waarop *“mijn naam en foto maar het is niet echt”*, betwifelbaar is.

2.8. Verzoeker gaat trouwens uit van een foutieve lezing van de bestreden beslissing waar hij stelt dat de *“bestreden beslissing is gebaseerd op 4 redenen”*. De door de commissaris-generaal correct weergegeven ongeloofwaardigheden, tegenstrijdigheden, incoherenties en vaagheden raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

2.9. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het verdraaien van zijn verklaringen, het formuleren van bouteweringen die geenszins geschraagd worden door objectieve informatie (*“nadat de LTTE in 2009 werd verslagen heeft het Sri Lankaanse leger nu de opdracht gekregen op alle sympathisanten te elimineren. Recent zijn dan ook met dat doel 10.000 soldaten gestationeerd in verzoekers thuisregio”*) en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook

geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

Nopens de subsidiaire bescherming

2.11. Verzoeker meent impliciet in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.12. Verzoeker gaat er in deze dan ook aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a en b net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Aangezien verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig is, kan hij zich niet steunen op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.13. In zover verzoeker zich beroept op artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet, dient verzoeker elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in zijn land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. Voor zover verzoeker zich beroept op de algehele situatie, toont hij niet aan dat de situatie waarnaar hij verwijst, zou kunnen vallen onder artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet (RvV 20 juni 2008, nr. 12.887). Immer de door verzoeker in het verzoekschrift aangehaalde citaten betreffen allen de situatie tijdens de burgeroorlog die beëindigd werd in mei 2009 en zijn dus niet relevant voor de beoordeling van de actuele situatie. In verband met de Singhalese stukken, stelt de Raad vast dat deze documenten niet vergezeld zijn van een (voor eensluidend verklaarde) vertaling. Deze stukken worden dan ook conform artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet in overweging genomen. Wat het reisadvies betreft van de FOD Buitenlandse Zaken kan worden opgemerkt dat dergelijk reisadvies enkel betrekking heeft op reislustige westerlingen die naar Sri Lanka willen reizen en niet slaat op Sri Lankaanse staatsburgers. Daarenboven kan hieruit enkel blijken dat "*terroristische aanslagen niet uitgesloten worden*" en dat wordt aangeraden om "*politieke manifestaties of spontane samenscholingen*" te mijden, waaruit geen toestand van intern gewapend conflict kan afgeleid worden. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.14. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.15. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK